

[Boligministeren]

Hr. Kalnæs har her rørt ved en konflikt imellem to gode hensigter.

På den ene side ønsker vi at fremme tæt, lav bebyggelse både for ejerboliger og for udlejningsboliger, fordi vi mener, at der er bedre levekvaliteter i den tætte, lave bebyggelse.

På den anden side synes vi, at grundskatterne på en eller anden måde skal afspejle forskellen i kvalitet. Derfor må det tætte, lave byggeri faktisk af med noget mere i skat end etageboligen.

Det, der er problemet, er – hvis jeg må citere fra et tidligere spørgsmål fra hr. Kalnæs – om det er 460 kr. mere værd om måneden at bo i en lille bolig på jorden end i samme bolig på 3. sal. Det kan man jo godt have sine tvivl om.

Kalnæs (SF):

Jeg skal sige tak til ministeren for svaret. Jeg synes ikke, det var rigtig fyldestgørende. Det lød, som om ministeren accepterede, at man ville til at lægge skat på boligkvalitet, sådan at når folk hellere vil bo i tæt, lavt byggeri end i etageboliger, så er det rimeligt, at man lægger noget mere skat på det tætte, lave byggeri, og så håber man, at folk vil bo der alligevel. Jeg synes ikke, at det er en rimelig måde at anskue det på. Boligministeren sammenligner det med ejerboliger og siger, det må være rimeligt med ens beskatning af de to ting.

For det første mener jeg altså, at det er i strid med vurderingsloven, som jeg har diskuteret det med skatte- og afgiftsministeren. For det andet er der det at sige til det, at når det drejer sig om ejerboliger, så er der i allerhøjeste grad muligheder for værdistigningsgevinster. Det er der ikke så meget lige i øjeblikket, men det har der været og bliver der måske også igen. Det vil sige, at der er nogle muligheder for at indkassere gevinster, så derfor kan der være en vis rimelighed i at have en større skat dér. Når vi derimod sammenligner etageboliger med tæt, lavt byggeri, begge almennyttigt byggeri, så er de fuldstændig ligestillet, og det forekommer helt urimeligt, at man dér laver en så stor forskel i ejendomsskatten.

Boligministeren var inde på, om skatten var så stor, at det ville afholde folk fra at bo i tæt, lavt byggeri. Jeg synes, det er kedeligt,

hvis det bevirker, at man, da man er bange for starthusejerne i almennyttigt byggeri, giver sig til at bygge etagebyggeri. Det tror jeg bliver tilfældet, hvis man ikke laver om på det her.

Jeg vil godt spørge boligministeren, om han vil tage initiativ til at få ændret disse skatteregler eller boligministeren bare vil leve med dem og sige, at det er der altså ikke noget at gøre ved, nu må boligpolitikken underordne sig skattepolitikken.

Boligministeren (Erling Olsen):

Hvis jeg kun skulle anlægge boligpolitiske betragtninger, så skulle man jo fremme overgangen til tæt, lavt byggeri ved at gøre beskatningen dér mindre end i etageboliger. Det, der er tale om her, er, at der er et almindeligt boligpolitisk hensyn, der kolliderer med diverse skattepolitiske hensyn. Dér må man hele tiden prøve på at ramme noget rimeligt, dels ved, som hr. Kalnæs var inde på det tidligere, at vurderingsmændene alligevel finder osv., dels gennem en løbende dialog med skatteministeren om disse ting, og en sådan opretholder jeg.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 184

15) Til *boligministeren* af:

Nymann (FP):

»Er det ministerens hensigt at foreslå folketinget, at skatteyderne på en eller anden måde skal betale for boligselskabernes enorme fejlslagne grundspekulationer, især i Greve og Høje-Tåstrup kommuner, hvor beløbet efterhånden nærmer sig en halv mia kr.«

Skriftlig begrundelse

Det er blevet oplyst, at de sociale boligselskabers afdelinger, som ligger med større ubebyggede arealer i Greve og Høje-Tåstrup kommuner, skylder flere hundrede mill. kr. i grundkøbskreditter, og at vurderingen i 1981, som danner baggrund for sikkerhedsstillelsen, ikke engang er halvdelen af de opsummerede gældsbeløb.

Tredje næstformand (Arentoft):